

Tredie Møde.

Onsdag den 10de November Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg modtaget Underretning om, at Folkethinget for sit Vedkommende til at føre Tilsyn med Rigsdagens Bibliothek har valgt Translator Frederik Vajer.

Fra Finantsministeren har jeg modtaget Exemplarer af det af ham i Folkethinget forelagte Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882. De modtagne Exemplarer ere omdelte.

Indenrigsministeren har underrettet mig om, at han agter her i Thinget at fremsætte Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse til forskellige Ublændinge.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter Forslag til Lov om Tilsyn med Salg af Levnetsmidler.

Justitsministeren (Nellemann): Dette Lovforslag standsedes, som det vil erindres, i forrige Session ved anden Behandling her i Landsathinget, og det kom ikke videre; men allerede ved Sagens Behandling i forrige Samling antydede jeg, at det var min Hensigt at bringe den frem paany i denne Samling, og det har jeg gjort derved, at jeg tillader mig at forelægge Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved anden Behandling her i Thinget, for at det derefter kan forfølge sin videre Vej, og man kan faae at se, om det dog ikke er muligt at komme til idetmindste nogle brugbare Resultater paa dette Omraade.

Da Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet endnu var bejhæftiget i Folkethinget, gik man til den tredie Sag paa Dagsordenen, som var:

Krigsministeren fremsætter: Forslag til Lov om Ordningen af Hærens Intendanturkorps.

Krigsministeren (Kauffmann): Efter allerhøieste Bemyndigelse har jeg herved den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Ordningen af Hærens Intendanturkorps.

Det vil være i det høie Things Grunding, at Loven af 25de Juli d. A. har ladet den endelige Ordning af Hærens Forpleiningskorps henstaa

uafgjort i Sighed med, hvad der i sin Tid skete, da Hærløven af 1867 blev vedtagen. Dengang fastsloges den endelige Ordning af Forpleiningskorpsen først ved Loven af 26de Mai 1868. Denne Ordning gjælder altsaa endnu, efterat Hærløvens Revision har fundet Sted. Den er ikke mere tidsvarende, og den ligger endvidere af væsentlige Mangel, som det vilde være i høi Grad ønskeligt snarest muligt at faae raadet Bod paa. De Forventninger, som man nemlig nærede om i den værnepligtige Masse at finde Folk i tilstrækkelig Antal, som vare tilbøjelige til at paatage sig en fortsat Tjeneste for at kunne uddannes som Reservereintendantter eller faae den fornødne Ovelse som Korporaler, have glippet fuldstændigt. Ligefom man i Hæren ikke har kunnet finde det fornødne Antal værnepligtige Befalingsmænd, saaledes har det ogsaa stortet meget paa værnepligtige Embedsmænd til Forpleiningskorpsen. Loven bestemte, at der skulde udtages indtil 15 Reservereintendantter og 30 Korporaler til fortsat Uddannelse. Det Antal, der meldte sig, var imidlertid overordentlig ringe, saaledes at man for Dieblittet i Hærens Linie kun har et overordentlig ringe Antal af dem. Ved forrige Mars Slutning fandtes der saaledes kun 11 Reservereintendantter og 20 øvede Korporaler, istedetfor at man efter Loven skulde have ventet at faae idetmindste nogle og firs af hver Klasse. I Fredstid har man søgt at hjælpe sig paa bedste Maade, idet man dels har formaaet enkelte Intendantter af Forstærkningen til at tage foreløbig Tjeneste og dels har engageret private Folk til at tjene som Assistentter og Skrivere. Dette kan imidlertid ikke fortsættes i Krigstilfælde. Man bliver da nødt til at udnævne fuldstændig øvede Korporaler, Folk, der efter kun sex Maaneders Tjeneste som Rekruter ere hjemsendte som Korporaler og altsaa mangle al Ovelse, til Reservereintendantter og ansætte dem ved Afdelinger, der maatte strax skulle rykke ud i Felten. Disse Folk skulle altsaa bestride den i og for sig ikke lette Tjeneste under Forhold, der ere meget vanskelige end i Fredens Dage. Mangelen paa øvede Korporaler maa man da afhjælpes ved at udnævne øvede Korporaler eller øvede Underkorporaler; men paa denne Maade vil Tjenesten ikke kunne bestrides forsvarligt. Det er nødvendigt at se at faae disse Ulemper afhjulpne. Man tror at kunne gjøre det paa en lignende Maade som den, hvorpaa man raadede Bod paa Mangelen af værnepligtige Befalingsmænd i Hæren, nemlig ved for Fremtiden at udtage uden videre, hvad der egner sig til en Uddannelse og Ansættelse som værnepligtig Embedsmænd og værnepligtig Befalingsmand i Hæren. Derhos søger man at afhjælpes Mangelen ved at forøge Antallet af det faste Embedspersonale noget, forøge det i Forhold til den Udvidelse, Hæren har faaet ved Hærløvens Revision. En anden Mangel, der ligeledes findes for Dieblittet, er den, at Tilgangen til Korpsens faste